

Arrest

nr. 125 355 van 10 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat E. STESENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn van Saft, Nador, Berber te zijn en de Marokkaanse nationaliteit te bezitten. U hebt de basisschool gevolgd en daarna bent u, omdat uw familie (ouders, vier zussen en drie broers) het financieel moeilijk had, op uw twaalfde beginnen werken in het huishouden van de familie Kantauwi in Tanger. Het hoofd van deze familie kende uw vader en had voorgesteld u mee te nemen. U woonde bij deze familie en gedurende het eerste jaar kreeg uw vader uw salaris uitbetaald. De daarop volgende zeven jaar werd er geen salaris meer uitbetaald en werd u, telkens u hiernaar informeerde, aan het lijntje gehouden dat uw salaris de volgende maand zou worden uitbetaald en dit ging zo de volgende zeven jaar.

Uiteindelijk achtte u deze situatie niet meer leefbaar en bent u deze familie 'ontvlucht', temeer het hoofd van de familie u gewaarschuwd had en dat hij u problemen zou bezorgen zo u weg zou gaan, en bent u naar de haven van Tanger gegaan waar u in 2010 aan boord van een vrachtwagen bent geklauterd en zo naar België bent gekomen, waar sinds 2008 een broer woonachtig is die Marokko had verlaten omdat er geen werk was.

U hebt nooit pogingen ondernomen om uw verblijf hier te legaliseren of asiel aan te vragen omdat u de wetgeving niet kende, zo stelt u. Op 31 januari 2014 werd u opgesloten in een Belgische gevangenis voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs en valse naamdracht en op 5 maart 2014 werd u overgebracht naar een gesloten centrum. Op 17 april 2014 vroeg u in het Centrum voor Illegalen te Merksplas asiel aan.

Op 19 maart en op 22 april 2014 werd er tevergeefs gepoogd u naar Marokko te repatriëren.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal (CGVS) dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Zo stelt u op uw twaalfde 'in dienst te zijn getreden' bij de familie Kantauwi, en daar acht jaar later te zijn weggegaan omdat gedurende de laatste zeven jaar uw loon niet werd uitbetaald. Hieromtrent dienen de nodige bedenkingen te worden gemaakt.

U gevraagd hoe de heer Kantauwi zijn geld verdiende, dient u hierop het antwoord schuldig te blijven. Deze vraag een tweede keer gesteld, stelt u andermaal dit niet te weten. Gezien u acht jaar in dienst was van deze man, kan het totaal niet overtuigen dat u op deze vraag geen accuraat antwoord kan geven. Gevraagd naar de namen van diens vier kinderen, moet u ook hierop het antwoord schuldig blijven. Gezien u zelf aangeeft al die jaren bij deze familie te hebben gewoond en gewerkt, wekt uw onwetendheid hieromtrent de nodige verbazing (CGVS p.2).

U gevraagd waarom u nog zo lang bent gebleven terwijl u al die tijd niet werd uitbetaald, stelt u dat hij telkens beloofde dat hij u de volgende maand zou uitbetalen. Gevraagd of dit de reden was waarom u nog al die jaren bent gebleven, geeft u aan dat dit effectief zo was (CGVS p.2). Het hoeft geen betoog dat uw verklaring totaal niet kan overtuigen te meer u duidelijk laat uitschijnen dat uw familie arm was en nood had aan het door u verdiende geld (CGVS p.2). Uw verklaring dat u dus al die jaren gebleven bent zonder te worden uitbetaald ontbeert dan ook iedere overtuigingskracht daar het niet meer dan logisch is dat u al eerder zou zijn vertrokken op zoek naar een betaalde job waardoor u uw familie zou hebben kunnen ondersteunen.

Ook uw verklaring dat u het hoofd van deze familie vreest omdat hij u verschillende keren zou hebben bedreigd wanneer u te kennen gaf dat u wilde vertrekken en u omwille van hem niet naar Marokko terug kan, kan niet overtuigen (CGVS p.2-3; Vragenlijst CGVS). Immers, u gevraagd waarom u pas vier jaar na aankomst in België asiel aanvraagt, stelt u dat u vooraleer u naar Merksplas werd overgebracht niet op de hoogte was van de mogelijkheid tot asiel (CGVS p.3). Andermaal kan uw bewering niet overtuigen daar er toch van kan worden uitgegaan dat u, die beweert een vrees voor het leven te koesteren, zich bij aankomst in België (quasi) onmiddellijk zou hebben geïnformeerd naar de mogelijkheid om bescherming te vragen, te meer u hier een broer heeft wonen die u toch enigszins wegwijst had kunnen maken (CGVS p.2). De vaststelling dat u dit niet hebt gedaan, ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees.

Deze appreciatie wordt nog door volgende vaststellingen onderstreept. U gevraagd waar deze familie actueel woonachtig is, moet u een antwoord schuldig blijven. U gevraagd of u intussen weet wat deze Kantauwi doet, moet u nogmaals een antwoord schuldig blijven. Gevraagd waarom u, die stelt deze persoon te vrezen, zich omtrent deze punten nooit heeft geïnformeerd, komt u niet verder dan als wedervraag te stellen 'bij wie zou ik dat dan wel moeten doen ?' (CGVS p.2-3). Moest u effectief deze persoon dusdanig vrezen is het niet meer dan logisch dat u alles in het werk zou stellen om hieromtrent accurate informatie te vergaren daar dit essentieel is om uw vrees correct te kunnen inschatten.

Volledigheidshalve dient nog aangestipt dat uw bijkomende verklaring niet terug te kunnen naar Marokko omdat u niet weet waar u naar toe moet en u er geen werk heeft, louter socio-economisch van aard is en geen uitstaans heeft met de Conventie van Genève (CGVS p.3).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u nog de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

In uw administratief dossier bevinden zich kopieën van een aantal pagina's uit uw paspoort en een kopie van uw identiteitskaart. Deze stukken hebben betrekking op uw nationaliteit en identiteit, gegevens die hier niet ter discussie staan en bijgevolg vermogen deze stukken bovenstaande appreciatie niet in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 8 juncto artikel 14 van het EVRM.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst te hebben verlaten uit vrees voor het hoofd van de familie waarvoor hij huishoudelijke arbeid verrichtte (vragenlijst, p. 1). Op het gehoor gaf verzoeker bijkomend aan dat hij bij terugkeer naar Marokko niet weet waar naartoe te kunnen en er geen werk te hebben (gehoorverslag p. 3). In zijn verzoekschrift stelt verzoeker bijkomend dat hij in Marokko zou moeten leven "*zonder enige hulp of ondersteuning*". Daargelaten de geloofwaardigheid van deze asielmotieven stelt de Raad vast dat de problemen die verzoeker daarin aanhaalt geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie en derhalve geen aanleiding kunnen geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In zijn verzoekschrift meent verzoeker dat hij te kort werd ondervraagd (namelijk "*slechts 37 minuten*"), doch laat na uit te werken welk asielmotief hij niet afdoende heeft kunnen uiteenzetten, noch op welke wijze het gehoor hem heeft verhinderd de asielmotieven die hij wel aanbracht accuraat te beschrijven.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

In de bestreden beslissing oordeelde de commissaris-generaal dat verzoekers vrees voor het hoofd van de familie waarvoor hij huishoudelijk werk verrichtte ongeloofwaardig is, gezien verzoeker jaren talmdde met het vragen van internationale bescherming en gezien verzoekers kennis over deze persoon ernstige en onverklaarbare hiaten vertoont. De Raad stelt vast dat de bevindingen van de commissaris-generaal steun vinden in het gehoorverslag en deugdelijk zijn en dat de commissaris-generaal op basis van die bevindingen in redelijkheid kon besluiten dat aan het asielrelaas geen enkel geloof gehecht kan worden.

In zijn verzoekschrift onderneemt verzoeker geen enkele poging om dit motief te ontcrachten met objectieve argumenten. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker tenslotte verwijst naar het feit dat hij bij terugkeer naar Marokko niet weet waar naartoe te kunnen en er geen werk te hebben (gehoorverslag p. 3) en er zonder enige hulp en ondersteuning zou moeten zien te overleven (verzoekschrift), merkt de Raad op dat dit algemene bezwaren van socio-economische aard betreffen die *in casu* op zich niet oplopen tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER